

PARAULES PER LA IGUALTAT

DONA I DISCAPACITAT, DOS TESTIMONIS
Anna Moilanen, Defensora de la Ciutadania de Palma

“Soc una dona, visc a Palma i tinc 30 anys.

Em demanen la meua opinió respecte a la igualtat i, fins i tot, si soc feminista o era “fenimista”? Ara no estic segura perquè jo no sé el que significa. Són paraules complicades per jo perquè no són coses que jo puc veure o tocar.

*Però sí **puc dir el que jo vull fer avui i també puc dir lo que voldria fer demà**, i, per suposat, el que menjaré i amb qui estaré, perquè **sé llegir i ho tinc tot apuntat**.*

Lo que jo faré avui és anar al meu centre per fer feina a la impremta, m'agrada fer “tarjeteros”, fer un circuit de fit amb els meus companys i veure al meu nuvi.

I demà ..., demà tindrè una sortida a veure la Mostra de fang.

***El que m'agrada és quan sa gent em mira com una dona, no com una nina.** Una dona que sap de les coses, **jo tinc opinió i vull decidir**, m'agrada que se m'escolti, encara que em costa dir les coses, és a dir, expressar-me.*

***També tinc coses que són privades i crec que ningú em pot obligar a dir-les, això em faria mal.** Ho sé perquè m'han passat coses que no són bones: m'han dit que soc “fea y tonta”, m'han llevat les meves coses, **m'han dit que volien tocar les meves parts íntimes i més coses**.*

***El que vull és ser jo mateixa**, que em facilitin les coses per poder fer-les jo i que ningú em digui les coses malament, soc una dona”.*

Lola, una dona amb Síndrome de Down.

D'altra banda ...

Sonia Fernández Cabellos, té 33 anys i és de Cifuentes, Guadalajara, España i en una entrevista publicada recentment ¹ deia:

“[...]Tengo discapacidad intelectual y física. La intelectual no te la sé explicar pero la física fue porque me atropelló un coche cuando era pequeña. Puedo andar pero tengo dificultad. Tengo hemiparesia izquierda, creo que se llama así [...]”.

Durant l'entrevista, “Sonia dice que sí con la cabeza cuando le preguntan si le han hecho sentir diferente”.

---

¹ Cita d'una entrevista de “20 minutos digital”, 12 de juliol 2023.

Amb dos testimonis en tenim prou per connectar amb la seva realitat i fer-nos una idea de com ho viuen. **Per ser dones, a més, la seva situació de vulnerabilitat es multiplica fins a allò inquantificable perquè no existeixen estudis exhaustius en matèria de discapacitat des de la perspectiva de gènere.**

Aquestes dones sovint s'enfronten a obstacles per a l'accés als serveis públics que van des de la circulació pel carrer o als transports, fins a l'accés als serveis de salut sexual i reproductiva. Així, a més de l'estigma i la discriminació, tenen dificultats per a comunicar-se sobre les seves necessitats i això les invisibilitza encara més.

El que ens expliquen aquestes dones **NO SÓN OPINIONS, SÓN FETS**. És per això que quan em vareu convidar a participar d'aquesta magnífica idea, "Paraules per la igualtat", ho vaig tenir molt clar: la meua veu seria la veu de les dones més vulnerables, les que ens necessiten al seu costat per lluitar per al seu espai com dones completes, tal com són, i per fer **una passa que no deixi el seu dret a una vida plena en simples paraules**.

Permeteu que torni a les protagonistes abans d'acabar.

Sònia transmetia durant l'entrevista els seus projectes i les seves il·lusions com qualsevol de nosaltres:

"[...] Ahora tengo menos tiempo para escribir, como trabajo por la mañana. Trabajo en el Ministerio de Economía y Hacienda de Guadalajara y soy conserje. Coger llamadas, hacer fotocopias, escanear, repartir el correo, lo que manden. Me gusta, pero quiero ascender. Soy conserje pero lo más bajo, hay una categoría más".

"[...] Luego también quiero dedicarme a los libros. A ir a los colegios con Plena Inclusión a dar charlas de discapacidad. Los niños están encantados. Les cuento sobre la discapacidad, que hay muchos tipos [...]"

I de Lola, la dona del primer testimoni, us puc dir que té molt clar que **el seu color preferit és el violeta**.

